

COUPÉ

CE SE ÎNT

ALEXANDRU DABIJA:

DE LA

UNITER

În urma turneele Teatrului Național din București la Festivalul «Quartier d'été» de la Paris, Teatrului de Comedie din București la Festivalul Internațional de Teatru de la Londra și Teatrului Național din Craiova la Festivalul de la Edinburgh, Uniunea teatrală din România (UNITER) a avut ca invitați la sediul său trupele teatrelor bucureștene, în întâlniri separate, în cursul cărora artiștii celor două teatre au fost felicitați, cu șampania aferentă, de către conducerea Uniunii.

Discuțiile amicale care s-au purtat cu aceste prilejuri au determinat importanța succeselor teatrale românești. Pe de altă parte a fost recunoscut rolul tot mai evident pe care îl are UNITER în accelerarea contactelor internaționale ale teatrului românesc, dar și capacitatea sa efectivă de a sprijini dezvoltările internaționale ale spectacolelor valoroase produse pe scenele noastre. Directorii celor două mari festivaluri britanice (Lucy Neal — LIFT și Frank Dunlop-Edinburgh) au fost invitații speciali ai UNITER în vederea selecției celor mai interesante spectacole românești.

Actorii și regizorii care au participat la aceste întâlniri au putut afla și alte direcții majore de acțiune ale UNITER privind Oficiul de impresariat din cadrul Departamentului de relații internaționale, programe de dezvoltare a activității teatrale, evoluția teatrelor francez-român și englez-român la București.

Rep.

La vârsta de 36 de ani, 15 ani de experiență regizorală pe scena din București, Piatra Neamț, Cluj, Iași cu spectacole al căror numitor comun ar putea fi «unitatea în diversitate» sau, mai concret, capacitatea de a rezona inteligent și profund la actualitate prin inedite, incitante viziuni scenice. Reperele carierei: debutul la Piatra Neamț cu *Răfuiala* de Massinger apoi, la Studioul Casandra — *Avram Iancu*, piesa colegului său Mihai Măniuș; în 1982 *Insomnie* de Adrian Dohotaru; în 1989 (decembrie!) *Burghetul gentilom* de Molière, ambele la Teatrul Nottara. Atras deopotrivă de frenezia jocului comic (*O noapte furtunoasă*, *D'ale carnavalului*, *Cum vă place*, *Coana Chirița*, *Baba Hîrca*, *Scapino*) ca și de filigranul desenului psihologic (*Doi tineri din Verona*, *Jocul de-a vacanța*, *Ifigenia*, *Taifun*, *Ospățul lui Baltazar*).

Să porți un dialog cu o persoană care declară că din superstiție nu se hazardează în declarații de perspectivă și că despre sine nu-i place să vorbească, nu e ușor. «Merită să faci să se poată tocmai ceea ce pare, la prima vedere, imposibil» — uzînd de chiar acest principiu pe care, se pare, Alexandru Dabija îl aplică de mult, iată o convorbire despre noua sa postură de director al Teatrului «Odeon»:

— A fost un act îndelung gîndit — propunerea datează de astă toamnă și a venit de la Vlad Mugur care m-a numit prim regizor urmînd să preiau și direcția artistică a Sălii Majestic. În septembrie '90 încă mai exista euforie și entuziasm. Din partea lui A doua oară, prin decembrie—ianuarie, cînd Vlad Mugur lipsea, s-a pus din nou problema să vin să împac diferitele tabere—curente. Ca un fel de Hohenzollern care să termine cu domnitorii băștinași!

Am acceptat pentru a-i prelua lui Vlad Mugur gîndurile și ideile despre acest teatru, în condițiile în care are, în continuare, angajamente în străinătate, iar actorilor trupei le este foarte frică de programul propus. Vlad Mugur este regizorul teatrului și director onorific și chiar acum repetă *Mincinosul* de Goldoni cu trupa tină, plus Papaiani, Florin Zamfirescu, Horațiu Mălăele și un foarte bun actor de la Brașov, Mircea Andreescu. Deocamdată este important ca acest proiect de teatru să se materializeze. Pentru că pînă azi — ca un blestem — s-au repetat din greu mai multe piese, iar în prag de premieră, și din zeci de cauze obiective, n-au ieșit. Acum, că am scos din teatru două oglinzi ciobite, uriașe, poate... Culmea e că toată trupa nu vrea decît să lucreze. Și chiar s-a lucrât!...

Nu de un program duce lipsă teatrul — mă feresc să afirm așa ceva.

Primul pas, însă, este premiera *Mincinosului*! Să se spargă ghinionul. Pentru că este un teatru unde 90% din spectacole n-au ieșit. De cînd am venit eu, de două săptămîni (data convorbirii: 8 iunie), a fost adus la rampă doar spectacolul *Arta comediei* de Eduardo De Filippo, preluat de Tudor Măărăscu de la Cristina Ioviță. Sper să fie ultimul cu bucluc!

În liniște și pace se pregătește *Retro* de Alexandru Galin în regia lui Gelu Colceag. E un spectacol fără «istorie», care la începutul lunii iulie trebuie să aibă premiera. În toamnă, Dragoș Galgoșiu și Vittorio Holtier vor ataca *Faust-ul* lui Marlowe. Cel puțin titlurile și autorii arată un repertoriu înclinat spre texte serioase, de cultură și din zone literare valoroase: dramaturgia italiană și rusă, renașterea engleză. Încercăm să nu alunecăm spre «bulevard»! În ceea ce privește dramaturgia românească, există în plan *Hotel Corona* de Iosif Naghiu, un text care îmi place foarte mult. Aș vrea să-i pot oferi condiții extraordinare Cătălinei Buzoianu pentru un proiect extraordinar: *Levantul* lui Mircea Cărtărescu, aș vrea să facem un *Blaga* și un *Caragiale*, și aș mai vrea ca tinerii dramaturgi existenți sau potențiali să obosească tot scriind la gazete și să facă efortul de a scrie... piese. Să deschidem «Odeonul» tinerilor — actori, regizori, dramaturgi.